

[Landbrugsministeren.]

Forslaget er i nogen Grad det samme som det, der blev gennemført for Sønderjyllands Vedkommende ved Lov Nr. 86 af 29. Marts 1924. Der er dog den Forskel, at i Sønderjylland blev der nedsat en Kommission, som skulde medvirke til at gennemføre dette Magelægs-, Udstyknings- og Sammenlægningsarbejde. Her har man ikke ment, det var nødvendigt paa et saa begrænset Omraade at gaa til en saa bekostelig Foranstaltning, og man har derfor foreslaaet, at naar Sogneraadet attesterer, at det, der bliver foretaget, er forsvarligt, kan der ydes de Begunstigelser, som indeholdes i Lovforslaget.

Naar man, som jeg sagde før, har foreslaaet, at de direkte Udgifter skal bæres af Landboerne, er det ogsaa gjort, for at man kan søge at faa gennemført den bedst mulige og mest praktiske Ordning. Hvis man ved ethvert Mageskifte, selv om der er Tale om ganske smaa Parceller, henter en Landinspektør ud til at foretage dette Arbejde, bliver det meget bekosteligt, men hvis den Del af Udgifterne bliver paalagt Landboerne selv, vil jeg tro, at de ved at slaa sig sammen kan faa et stort Arbejde udført, hver Gang de har faaet en Landinspektør ud.

For ogsaa at faa sat nogen Fart i det, hvad der jo er Hensigten, og for at det ikke skal komme til at vare alt for længe og derved volde alt for store Udgifter, er det foreslaaet, at Loven kun er gyldig indtil Udgangen af 1936; men hvis det har den Interesse, som de paagældende Landboere har hævdet, at det har, er der heller ingen Tvivl om, at Arbejdet vil kunne gennemføres i dette Tidsrum.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Folketing.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

a) *Fortsættelse af tredje Behandling af Forslag til Lov om Omdannelse af Hær og Flaade til et Vagtkorps og en Statsmarine, bestemt til Varetagelse af Danmarks Neutralitets- og Folkeforbundsopgaver, og b) Forslag til Lov om Indtegnning til Vagtkorps og Statsmarine.*

Forhandlingen genoptoges.

Ole Bjørn Kraft: I den — jeg har maaske Lov at sige ejendommelige Tale, som det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen holdt her i Tinget forleden i sin Egenskab af Afrustningsudvalgets Formand, beskæftigede han sig paa ny — ligesom i øvrigt den højtærede Forsvarsminister — med Ansvaret for den nuværende Militærordnings Sammenbrud, særlig hvad Flaaden angaar. Da jeg har beskæftiget mig i særlig Grad med dette Spørgsmaal, vil jeg gerne have Lov til at gøre i alt Fald et Par Bemærkninger om denne Sag, skønt det ikke er første Gang, vi beskæftiger os med den, og utvivlsomt heller ikke bliver sidste.

Kendsgerningerne i denne Sag er efter vor Opfattelse saa enkle og ligetil, at det næsten er ubegribeligt, at man, hvis man da har til Hensigt at vise os blot den ringeste Grad af politisk Retfærdighed, ikke vil erkende, at de Konservative gennem hele den Politik, vi har ført i dette Spørgsmaal, altid har haft til Formaal at bringe Overensstemmelse til Veje mellem Lovens Bud om, hvor stor Flaaden skulde være, og de Bekostninger, der var nødvendige, for at dette Bud skulde kunne opfyldes, og at vi, da det ikke lykkedes at skabe et Flertal omkring dette Synspunkt og faa det gennemført i Rigsdagen, har fralagt os Medansvar for, at der stadig er denne Uoverensstemmelse til Stede, og de Følger, som kommer heraf. Det er udelukkende de Partier, som har stemt for den nugældende Finanslov, der overfor Offentligheden og overfor Historien maa staa inde for de Følger, som de utilstrækkelige Marinebevillinger fører med sig for Flaadens Tilstand og for Landets Forsvar.

Jeg maa maaske have Lov til at genkalde i Erindringen, hvorledes Spørgsmaalet har udviklet sig. Forsvarsordningen traadte som bekendt i Kraft i 1923, og det første Aar maatte de anslaaede Bevillinger, der havde faaet sagkyndig Tilslutning, antages at have været tilstrækkelige. I April Maaned 1924 fik Landet en socialdemokratisk Regering. Denne forsøgte straks en Sabotering af den vedtagne Lov ved at nedsætte Forsvarsbevillingerne med ca. 7 Mill. Kr. Dette modsatte det konservative Folkeparti sig sammen med Partiet Venstre. Man gik imod denne Lovgivning paa Finansloven ved at undlade at stemme for Finanslovforslaget i Folketinget, saaledes som vi senere gjorde det i 1929, og ved at tvinge Ministeriet Stauning til at opgive Saboteringen i Landstinget.

I December 1926 fik Landet en ny Regering, og da Finansloven i Foraaret 1927